

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 89.079 van 25 juli 2000
in de zaak A. 75.328/VII-15.780.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DAEM,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Jetselaan 32/2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Angolese nationaliteit, op 13 augustus 1997 heeft
ingediend om de vernietiging te vorderen van de
beslissing van 13 juni 1997 van de Vaste
Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede
Nederlandse Kamer, waarbij wordt beslist zijn zaak van
de zittingsrol van 13 juni 1997 te schrappen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 24 juni 1999
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag
aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 mei 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 juni
2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad
D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
A. VAN GORP die, loco Advocaat W. DAEM verschijnt voor
verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE die, loco
Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens
van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Angolese nationaliteit,
komt op 19 mei 1991 het Rijk binnen en vraagt dezelfde
dag om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.
Deze aanvraag wordt op 18 maart 1997 door de
Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de
staatlozen verworpen. Tegen deze weigeringsbeslissing
wordt op 28 maart 1997 in het Frans hoger beroep
ingesteld bij de Vaste Beroepscommissie voor
vluchtelingen. De eerste voorzitters van de Vaste
Beroepscommissie wijzen op 1 april 1997 het Nederlands
als rechtsplegingstaal aan.

1.2. Op 12 mei 1997 beslist de gemachtigde
bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer het beroep

zelf als alleenrechtsprekend lid te behandelen omdat "na inzage van het verzoekschrift tot beroep de indruk is ontstaan dat dit beroep overkomt als kennelijk ongegrond". Het beroep wordt opgeroepen op de zitting van 13 juni 1997. Op die zitting wordt verzoeker, bijgestaan door zijn Raadsman, gehoord. Dezelfde dag neemt de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissing waarbij de zaak XXX van de zittingsrol van 13 juni 1997 wordt geschrapt. Deze beslissing rust op volgende redengeving :

"Gelet op de aangetekende zending van 28 maart 1997 waarin verwezen wordt naar algemeen bekende feiten over de burgeroorlog die gevoerd werd in Angola in de periode dat appellant zich alhier vluchteling verklaarde zonder dat er echter iets toetsbaar gemaakt wordt en in betrekking staat met M. S. N. die volgens zijn eigen verklaring van Zaïrese nationaliteit was maar nooit heeft verklaard hoe hij nadien een andere nationaliteit heeft kunnen of moeten verkrijgen; dat hij ondanks het feit dat hij reeds meer dan zes jaren alhier vertoeft aan de Vaste Beroepscommissie nog steeds zijn ware identiteit niet poogt aan te tonen hetgeen in hoofde van appellant onaanneembaar blijkt vermits hij volgens de door hem verstrekte gegevens vroeger in veel landen vertoefde zoals de toenmalige USSR, Portugal, Italië, Groot-Brittannië, Brazilië, Polen maar zelfs van 1986 tot 1991 in België zodat het vaststaat dat het hem mogelijk was toetsbare elementen voor te brengen en dit niet deed;

Gelet evenwel op het verzoekschrift ingediend voor appellant en het begeleidend schrijven welke beiden met een machine werden geschreven maar niet ondertekend blijken te zijn door de raadsman zelf van appellant maar 'PP' onleesbaar ondertekend zijn zodat niet kon nagegaan worden of het verzoekschrift wel degelijk door een advocaat ondertekend werd nu dit niet door appellant zelf gebeurde;

Overwegende immers dat art. 4 van hogervermeld koninklijk besluit van 19 mei 1993 duidelijk voorschrijft dat een verzoekschrift door de vreemdeling zelf of door zijn advocaat moet ingediend worden zodat dit uit het ingediende verzoekschrift ook moet kunnen blijken en waarbij moet worden gezegd dat dit in de voorliggende zaak

niet duidelijk en overtuigend blijkt te zijn dat aan dit voorschrift werd tegemoet gekomen;

Gelet op het feit dat hierover ter zitting geen nadere of overtuigende informatie kon worden bekomen over de ondertekening van zowel verzoekschrift als begeleidend schrijven waar deze handtekening onleesbaar is en getypt aangevuld als 'Ann', een voornaam die volgens de brief zelf voor geen enkele daarop vermelde advocaat van het kantoor kon slaan, zodat het onmogelijk was na te gaan of het wel degelijk een advocaat was welke dit verzoekschrift heeft ondertekend opdat het als een geldig verzoekschrift zou kunnen aanzien worden en de ondertekenaar ook niet zelf zijn hoedanigheid van advocaat heeft vermeld;

Overwegende dat de aanduiding 'PP' wel kan betekenen 'per procuratie' maar een volmacht kan alleen wettig verkregen worden hetzij uit een daartoe bestaande wettelijke beschikking hetzij uit een geschreven stuk waarin zowel de volmachtgever en de gegeven volmacht vermeld staan alsook de aanvaarding van de volmachtdrager en hun beider volledige identiteit waar vaststaat dat die elementen aan de Vaste Beroepscommissie ook niet werden ter kennis gebracht zodat ze hierbij ook niet mogen worden verondersteld;

Overwegende immers dat de ondertekening van groot belang is omdat de normale en minimale vereiste waaraan moet worden voldaan om een verzoekschrift te kunnen toerekenen aan diegene die zich daarin meldt, de handtekening is en dat dergelijk stuk zonder die substantiële vormvereiste als verzoekschrift in rechte waardeloos is en dat wanneer er geen echt verzoekschrift werd ingediend er ook geen echte beroepsprocedure kan worden gevoerd (Raad van State, arrest Gerrits nr. 20.019 van 8 januari 1980; Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen 1ste Nederlandse kamer beslissingen VB/93/1155/ON240 van 14 januari 1994 inzake Omologo/Belgische Staat en VB/96/2138/ON544 inzake Savula-Kedi/Belgische Staat van 28 februari 1997)";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 mei 1993 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, doet gelden dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen door het beroep af te wijzen omdat niet uit het verzoekschrift

zelf kan worden afgeleid of dit werd ingediend door de vreemdeling of door zijn Advocaat, bijkomende voorwaarden oplegt die niet in de wettelijke bepalingen zijn vervat;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen heeft vastgesteld dat de handtekening op het verzoekschrift onleesbaar was, terwijl niet kon worden afgeleid uit de gegevens in het beroepsverzoekschrift van wie deze handtekening afkomstig was en dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen dienvolgens vermocht te besluiten dat niet was voldaan aan de bepalingen van artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 mei 1993 wegens het ontbreken van het bewijs van een geldige handtekening, wat een substantiële vormvereiste is;

2.1.3. Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord betoogt dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen op de hoogte was van de identiteit van de Raadsman van verzoeker, daar de Vaste Beroepscommissie haar beschikking bij brief van 25 juni 1997 aan verzoekers Raadsman heeft overgemaakt;

2.1.4. Overwegende dat krachtens artikel 57/24 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de Koning ermee belast is de rechtspleging voor en de werking van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen te bepalen; dat het koninklijk besluit van 19 mei 1993 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen bepaalt:

- in artikel 3 : De beroepen bedoeld in artikel 57/11, paragraaf 1, eerste lid, van

de wet, worden bij de Commissie ingesteld door middel van een (...) verzoekschrift ofwel door de vreemdeling of zijn advocaat, ofwel door de Minister of zijn gemachtigde ondertekend.

- in artikel 4 : Het verzoekschrift ingediend door de vreemdeling of zijn advocaat bevat (...).;
- 2/ in voorkomend geval, de naam, voornaam en het kantooradres van de advocaat (...).;

Overwegende dat uit deze bepalingen volgt dat het beroep bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen ofwel door de vreemdeling in persoon ofwel in zijn naam door een Advocaat moet worden ingediend; dat het instellen van hoger beroep door een andere persoon, ook al gaat het om een gevolmachtigde, niet is toegelaten; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen in het voorliggend geval van mening is dat de naleving van het vormvoorschrift in verband met de ondertekening "uit het ingediende verzoekschrift moet kunnen blijken"; dat het beroep van verzoeker wordt verworpen omdat aan de hand van de beroepsakte "niet kon nagegaan worden of het verzoekschrift wel degelijk door een advocaat ondertekend werd"; dat luidens artikel 3 van het koninklijk besluit van 19 mei 1993 het beroep door de vreemdeling of zijn Advocaat moet worden ondertekend; dat het niet vereist is dat de naleving van die substantiële pleegvorm aan de hand van het beroepschrift zelf kan worden vastgesteld; dat het noodzakelijk doch voldoende is dat de naleving van het voorschrift in verband met de ondertekening in de loop van het geding komt vast te staan; dat zo het beroepschrift omtrent de precieze

identiteit of hoedanigheid van de ondertekenaar enige twijfel laat bestaan, hieraan kan worden verholpen door tijdens de verdere procedure desgevraagd de gewenste toelichting te verschaffen, eventueel door aan te tonen dat de beroepsakte wel degelijk door een Advocaat werd ondertekend; dat door de zaak van verzoeker van de zittingsrol te schrappen omdat het beroepschrift niet genoegzaam deed blijken of het wel degelijk door een Advocaat was ondertekend, de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de artikelen 3 en 4 van het koninklijk besluit van 19 mei 1993 verkeerd heeft toegepast; dat het eerste middel gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel aanvoert dat de aangevochten beslissing genomen is met schending van het recht op verdediging, doordat hij, noch zijn Raadsman op de zitting de gelegenheid hebben gehad hun verdediging naar voor te brengen, dat in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt beweerd, de onopgeloste problemen die tot de negatieve beslissing hebben geleid niet werden voorgelegd;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat ter zitting geen nadere of overtuigende informatie kon worden bekomen over de ondertekening van zowel het beroepschrift als het begeleidend schrijven; dat de uitleg die thans wordt verstrekt niet ter zitting werd gegeven;

2.2.3. Overwegende dat alvorens een beroep wegens ontstentenis van regelmatige ondertekening van de beroepsakte af te wijzen, een rechtscollege de appellant, de gelegenheid moet geven omtrent de naleving van dit substantieel vormvoorschrift de uitleg te verstrekken die hij nuttig acht; dat uit geen enkel stuk kan worden afgeleid dat verzoeker

ervan in kennis werd gesteld dat er een probleem was inzake de ondertekening van de beroepsakte; dat de beschikking waarbij de gemachtigde bijzitter besliste het beroep zelf als alleenzetelend lid te behandelen niet daarop is gesteund, maar op de overweging dat "na inzage van het verzoekschrift tot beroep de indruk is ontstaan dat het beroep overkomt als kennelijk ongegrond"; dat de aangevochten beslissing weliswaar wijst op "het feit dat ter zitting geen nadere of overtuigende informatie kon worden bekomen over de ondertekening van zowel verzoekschrift als begeleidend schrijven", maar dat deze considerans zodanig summier en vaag is; dat het bij ontstentenis van enige aantekening in het verslag van de zitting niet mogelijk is na te gaan wat er precies ter zitting werd gezegd en meer bepaald of de aandacht van verzoeker voldoende op het probleem in verband met de ondertekening van het beroepschrift werd gevestigd om een nuttig verweer zijnentwege mogelijk te maken; dat niet blijkt dat verzoeker in staat werd gesteld zich omtrent de door de Vaste Beroepscommissie opgeworpen exceptie te verweren; dat het derde middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 13 juni 1997 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij wordt beslist de zaak XXX van de zittingsrol van 13 juni 1997 te schrappen.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van voormelde Commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van deze commissie.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig juli tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad

K. VANHOUTTE,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.